

عنوان مقاله:

نقش مادر در تربیت کودک

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در مدیریت، اقتصاد و علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فرحناز مشایخ - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون

هانیه حاجی زاده - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون

خلاصه مقاله:

انسانیت فرزند درگرو تربیت یافتن مادر است. فرزند امانتی از سوی خداوند در دست والدین است که باید کوشیده شود تا با تربیت صحیح، این امانت را به خوبی به صاحبش بازگرداند. آشنایی با تربیت یکی از حیاتی ترین نیاز بشر است، کسی که تربیت نیافته نه تنها خود را تلف کرده بلکه از لحاظ اجتماعی زیان عظیمی از او متوجه مردم دیگر خواهد شد. تربیت واقعی یعنی پرورش دادن، شکوفا کردن و به فعلیت رساندن استعداد های درونی در جهت کمالاتی که خداوند آن را هدف از خلقت انسان معرفی کرده است. از این رو والدین به خصوص مادر نقش تربیت فرزندان را دارا هستند و الگوی رفتار کودک به شمار می آیند و دامان مادر بزرگترین مدرسه ای است که بچه در آن جا تربیت می شود، آنچه که بچه از مادری شنود غیر از آن چیزی است که از معلم و یا دیگران می شنود. خانواده که نهادی مقدس و هسته نخستین جامعه و از عوامل اصلی انتقال فرهنگ، اندیشه، اخلاق، سنت و عواطف از نسلی به نسل دیگر است و ثمره این نهاد فرزند است. فرزند ستاره درخشانده ای است که در کارنامه هر زندگی می درخشد و برای به ثمر رسیدن آن هر یک از پدر و مادر وظایفی را بر عهده دارند. در این میان بیشترین سهم تربیت و تاثیر پذیری بر فرزندان از آن مادران است زیرا مادر از ابتدایی ترین مراحل پیدایش به عنوان مربی همراه انسان است. مادر مظهر عشق و فداکاری و ایثار است. او زیباترین کلمه در عالم خلقت است که تمام سختی ها و مشقت ها را بدون چشم داشتی تحمل می کند. مادر بودن لطفی است که خداوند به جنس زن نموده و در پرتو این لطف مادر بار سنگینی از مسیولیت را بر دوش می کشد. در حقیقت مادر اصل، ریشه و سرچشمه کودک است و کودک انعکاسی از وجود اوست که سرمایه اصلی شخصیت خویش را از او دریافت می کند.

کلمات کلیدی:

مادر، تربیت، کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/649734>

